

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

LXII. Magdalena peccata suis vnguentis & fletibus expiat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Quos acuit mœstis turbida cura modis.
 Crede mihi, plures gena dictat aquosa querelas,
 Quām queat in numero murmur lingua
 queri.
 Mutus enim loquitur vocis cum pondere fletus,
 Vocalesque sonant lumina muta preces.
 Si cordis pia lingua, fluit lacrymosus ocellus;
 An malē vox cordis lacryma tristis erit?

L X I I.

M A G D A L E N A peccata suis vnguen-
tis & fletibus expiat.

Quid tibi vis mulier trepidis obnoxia votis,
 Frigida sollicitus cui quatit ossa pauor?
 Mitte minas, crudaque metum de Numinis ira:
 Pax mergit lacrymis, quas tonat ira faces.
 Nardus odorato quem lenit & vngit oliuo,
 Vnguine de medico cur neget Vnctus opem?
 Crede mihi, Stygiā quas de pice flammat E-
 rynnis,
 Mista tuæ nardo vincet oliua faces.
 Quid tibi non voleat de cælite ~~Xeasds~~ oliuo,
 Vnde flet flammis altera flamma tuis?
 Si qua caput fuscant veteris vestigia flammæ,
 Sidereo delet igne vel imbre dolor.
 Cincinni, lacrymæ, crocus, oscula, nardus, 2-
 monum,
 Quas non expugnant ad sua philtra minas?

MAGDA-